

PLEŽUH, POK ALI DRDLEC

Naprava za spuščanje po snežnih strminah

Barbara Sosič

169

V letu 2022 smo za zbirko prevoznih sredstev v Selnici ob Dravi pridobili pležuh. Gre za zanimivo, v širšem slovenskem prostoru malo manj znano prevozno sredstvo za vožnjo po snegu, ki pomeni posebnost razvoja smučarske kulture na Slovenskem. To je v muzeju sprožilo zanimanje po razširjanju znanja o tem predmetu in pojavu, ki kaže na primer dobre prakse ohranjanja dediščine in njene aktualizacije s posodobljeno rabo in izdelavo.

Pležuh že od nekdaj največ uporabljajo v Spodnji Dravski dolini, zlasti v okolici Selnice ob Dravi, na Kobanskem in na Pohorju. Ljudje mu v Selnici in na Kobanskem pravijo pležuh oziroma pležuh, na Pohorju pa pok. Poznan je tudi na območju Slovenskih Goric, med Svečino in Jakobskim Dolom, kjer mu pravijo drdlec. V zadnjem desetletju se je sloves pležuha in vožnje z njim razširil tudi po nekaterih drugih koncih Slovenije.

Kaj sploh je pležuh?

To je priprava za spuščanje oziroma vožnjo po snegu. Za smučno ploskev ima bodisi dogo odrabljenega soda bodisi odrabljeno smučko, lahko tudi desko s spodaj pritrjeno smučko ali pa posebej zanj krivljeno desko. Na smučno ploskev sta pritrjena dva nosilca, čoka, nanju pa sedež, *zic*. Na sedež se pritrdi še krmilo, *rido*.

Zakaj so jih v začetku izdelovali prav iz dog odsluženih sodov? Sode so tu imeli za vino in jabolčnik oziroma mošt. Držali so 250 litrov in ravno take doge so primerne za izdelavo pležuhov. Sedež so v novejšem času oblazinili in za izdelavo pležuhov uporabili tudi moderne materiale, kar prispeva k vzdržljivosti, tudi udobnejšemu, okretnejšemu, varnejšemu spustu, pa tudi atraktivnejšemu izgledu.

Osnova tehnike vožnje je držanje ravnotežja in je potem, ko se voznik ujame, preprosta in lahka. Smer se uravnava z nagibanjem telesa levo in desno, hitrost spusta pa je odvisna tudi od trdote snega. Treba se je držati za krmilo, se nagniti nekoliko nazaj in dvigniti noge; po pripovedovanju pležuharjev naj bi bilo eno drsno površino lažje voditi in tudi zavirati. Starejši pležuhi so bili malo večji, novejši so nižji in tako tudi bolj varni.

170

Pležuh, ki je v zbirki SEM, je izdelal Lojz Volmajer iz Selnice ob Dravi; to je preprost pležuh, narejen iz doge soda, nosilca sta kosa odsluženega trama, sedež je deska, krmilo pa veja (foto: Barbara Sosič, 2022).

Pležuh, ki je v zbirki SEM, smo pridobili na terenu v Selnici ob Dravi v začetku leta 2022, kjer smo spoznali dva člana skupine *Selniški pležuhari*, ki ohranja spomin na nekdanje spuščanje s pležuhi, in sicer Janija Dolinška ter Lojza Volmajerja. Skupina deluje pod okriljem Društva za ohranjanje ljudskega izročila Country Club Selnica, ki promovira pležuhe in njihovo rabo kot posebnost teh krajev.

Izvor pležuha še ni pojasnjen

Če vprašaj ljudi v teh krajih, od kdaj uporabljajo pležuhe, ne dobiš jasnega odgovora. Nekateri povejo, da od zmeraj, drugi, da sto let, tretji dvesto ... To, zadnje, se tudi najpogosteje pojavlja v objavah, vendar brez trdnejših dokazov. V objavah beremo, da iz starejših časov ni najdenih nobenih objav ali fotografij. Vse, kar je dostopnega, je zgolj ustno izročilo in to pričuje, da je v rabi že vsaj štiri generacije.¹ Karin Gradišnik je leta 2018 v seminarski nalogi na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo Filozofske fakultete pri predmetu Etnologija Slovenije opravila raziskavo *Pležuh v Selnici ob Dravi* in v njej zapisala, naj bi takšnega, kot ga poznamo danes, izdelal v šestdesetih letih prejšnjega stoletja selniški mojster Andrej Volmajer (roj. 1919), po domače Ilga,² ki je tudi oče izdelovalca pležuha iz zbirke SEM, našega informatorja Lojza Volmajerja. Potrditev te trditve smo dobili tudi ob terenski raziskavi spomladi 2022. Kot lastnica in uporabnica pležuha se je Karin Gradišnik z veliko vnemo, a brez večjega uspeha, trudila najti pisne ali slikovne vire o njegovem izvoru in uporabi v preteklosti na območju občine Selnica ob Dravi ter na pohorski strani, na dveh območjih, kjer je danes najbolj v rabi. Ob tem je prišla do spoznanja, da si ga enakovredno lastijo in se z njim istovetijo posamezniki in skupine tako v Selnici kot na Kobanskem in na drugi strani Drave, na Pohorju.³

Tej smučarski napravi v hribovju na levi strani Drave, na Kobanskem, torej pravijo pležuh oziroma *pležuh*, na desni strani Drave, na Pohorju, pa *pok*, kar naj bi

¹ Karin Gradišnik: *Pležuh v Selnici ob Dravi: seminar*. Sv. Duh na Ostrem Vrhu: [K. Gradišnik], 2018, 25.

² Ibid, str. 20.

³ Ibid, str. 4.

izviralo iz nemške besede Bock in pomeni kozel⁴. Poznajo ga tudi pod imenom polžek. V devetdesetih letih 20. stoletja so tradicijo vožnje s pležuhi obudili tudi v Jakobskem Dolu v Slovenskih Goricah, kjer mu pravijo *drdlec*. Beseda pležuh naj bi izhajala iz glagola plezati (*pležem*) v pomenu drseti. Temu je pritrdila tudi domačinka, danes že pokojna jezikoslovka, dialektologinja prof. dr. Zinka Zorko. Povedala je, da beseda pležuh izvira iz štajerskega in koroškega narečja. V Etimološkem slovarju najdemo ob glagolu plezati zapisano tudi besedo pležuh, in sicer v pomenu »človek, ki pleže, drsi«. Dr. Zorkova tako izpeljuje, da poimenovanje za pležuh izvira iz glagola plezati v pomenu drsenja po čem gladkem.⁵

S pokom torej poimenujejo pležuh na južni strani Dravske doline, vendar je beseda *pok* znana tudi na Kobanskem, a tu pod tem imenom poznajo večje, za tovor namenjene sani, ki so jih uporabljali za prevoz lesa in drv, včasih tudi za prevoz ljudi.⁶

Leta 2005 je Občina Hoče - Slivnica postavila pok na krožišče v Hočah in ga tako predstavila kot nekaj, s čimer se to okolje identificira.⁷ Izdelal ga je domačin Jože Pehar, ki je o njem povedal naslednje: »Čeprav si Kobanci lastijo pležuh samo zase, je tudi pohorski pok zgodovinsko vozilo, saj so se otroci s Pohorja vozili z njim v šolo. Gotovo je to bilo že v letih od 1925 do 1930, ali še prej. Tejčev Tonček, ki je živel za Rečnikovo gostilno, je tak pok videl na Tirolskem in ga je začel doma izdelovati. Za osnovo je vzel staro smučko, če pa je ni imel, jo je izdelal iz doge za sod.«⁸ Tako Jože Pehar, ki je iz starih smučk izdelal že veliko pokov. Žal mu je, ker nihče nima kakšne stare fotografije z vožnjo na poku. Pripoveduje tudi, da so se, ko so bili mlajši in na Pohorju še ni bilo nočne smuke, večkrat peljali do Bellevueja in od tam s poki po smučišču, vozilo se jih je tudi po 20. »V vsaki hiši v Reki in na Polani še najdeš kak pok, in če bi bilo več snega, bi se z njimi gotovo vozili bolj množično.«⁹

Prostor je pležuhu v dveh vodnikih po Sloveniji namenil tudi dr. Janez Bogataj, in sicer ga v vodniku *To je Slovenija* iz leta 2008 označuje kot pohorsko iznajdbo. V vodniku sta omenjeni dve posebnosti razvoja smučarske kulture na Slovenskem; kot prvo avtor omenja novaško smučko, »drugi pa je ‚pohorski pležuh‘, naprava za sedeče drsenje po snegu, pretežno za zabavo, ki je nekakšna sinteza smučke in sani.«¹⁰ V drugem vodniku iz leta 2018 z naslovom *Slovenija* v razdelku Transportna in prometna dediščina avtor navaja, da »[S]elniški pležuh izhaja iz Kobanskega v Dravski dolini in je približno 200 let staro zimsko prevozno sredstvo pretežno mladih. S pležuhom so se spuščali v dolino po zasneženi pokrajini. Najstarejši pležuhi so bili sestavljeni iz sodove doge, na katero so pritrdili sedež in krmilo. Danes namesto sodove doge uporabljajo smučko.«¹¹

⁴ Veronika Tonejc: Pok je doma prav na Pohorju. *Hoče Slivnica* 2015, 15 (3): 13.

⁵ Nina Dajčman in Ana Pušnik: Najino raziskovanje. *Selniške novice: Glasilo občine Selnica ob Dravi* 2008 2 (3): 34.

⁶ Karin Gradišnik: *Pležuh v Selnici ob Dravi: seminar*. Sv. Duh na Ostrem Vrhju: [K. Gradišnik], 2018, 17.

⁷ Veronika Tonejc: Pok je doma prav na Pohorju. *Hoče Slivnica* 2015, 15 (3): 13.

⁸ Majda Strašek Januš: Težko se ločim od svojega izdelka. *Hoče Slivnica* 2016, 16 (1): 15.

⁹ Ibid, str. 15.

¹⁰ Janez Bogataj: *To je Slovenija: Vodnik po posebnostih Slovenije*. Ljubljana: Darila Rokus, 2008, 86.

¹¹ Janez Bogataj: *Slovenija: Kulturna dediščina na stičišču Alp, Sredozemlja, Panonske nižine in Balkana*. Ljubljana: Hart, 2018, 62.

Pležuhe so izdelovali moški – očetje, dedki, strici, pa tudi mojstri, in tako je še danes. Po pričevanjih gre razumeti, da so se z njimi vozili predvsem fantje.¹² Človek je v vseh okoljih in razmerah ustvarjal in prilagodljiv, saj, kot pripovedujejo domačini, tu sank niso poznali do poznih šestdesetih let. Gre namreč za okolje s skromnimi razmerami, še posebej to velja za bolj hribovska območja. Tako so se v času, ki je še v spominu starejših, torej nekje do pred druge svetovne vojne, s pležuhi vozili tako otroci kot mladina, pa tudi nekateri odrasli, ki so se iz zasneženih bregov spuščali v dolino po opravih, v šolo, k maši, pa tudi za zabavo in druženje. Z urejanjem cest, pluzenjem in možnostjo prevažanja z drugimi prevoznimi sredstvi je pležuh izgubil svojo prvotno funkcijo in skoraj potonil v pozabo, a so njegovo uporabo pred nekaj desetletji oživili in je postala aktualna za zimsko preživljanje prostega časa in zabavo na snegu.

172

Izdelava pležuha

Domačin Jani Dolinšek zatrjuje, naj bi v preteklosti, pa tudi še danes, skoraj vsaka hiša v Selnici ob Dravi imela enega ali več pležuhov. Izdelovali so jih iz ostankov lesa, kar se je pač našlo doma ali pri sosedovih, pri kakšnem stricu. Znanje izdelave je veljalo za splošno razširjeno, tako naj bi bilo tudi danes. Pležuhov naj bi bilo na območju Selnice ob Dravi danes gotovo več kot dvesto. Običajno je za pležuh potrebnih 10 žebeljev ali vijakov, odrezana, med 80 in 100 cm dolga smučka ali doga, dva pokončna nosilca, deska za sedež in palica ali veja za krmilo. Tak enostaven pležuh je narejen v največ dveh urah. Nekateri so spodnjo ploskev namazali še z lojem ali voskom in pležuh je bil pripravljen za spust.

Pležuh je bil v preteklosti torej preprosto prevozno sredstvo, dostopno vsakomur, a kot rečeno, je takšnega, kot ga poznamo danes, v zgodnjih šestdesetih letih prejšnjega stoletja izdelal mojster Andrej Volmajer iz Selnice ob Dravi, po domače Ilga, ki je bil *frajkincler*, »mojster za vse«. Delal jih je za svoje otroke in bližnje. Izdeloval jih je v celoti ročno, včasih je dogo tudi izsekaval, da je dobil lepšo obliko. Od očeta Andreja sta se še na prvoten način naučila izdelovati pležuhe tudi sinova Pavli (roj. 1958) in Lojz (roj. 1955), ki jih v domači delavnici izdeluje še danes. Kasneje so pri njihovi izdelavi za spodnjo ploskev uporabili s pomočjo krivilnika ukrivljene deske ali kuhan les. Z izdelavo pležuhov niso nikoli služili, in tudi danes taki pležuhi dosegajo ceno nekaj deset evrov. Tako kot nekoč oče Andrej jih tudi sinova Lojz in Pavli izdelujeta za hobi, v prostem času, oba sta tudi člana skupine *Selniški pležuharji*.

Pležuh je v zadnjih desetletjih nekoliko spremenil svoj videz. Po eni strani je temu botrovala želja po doseganju večjih hitrosti, po drugi pa udobje in varnost. Okoli leta 1980 so začeli izdelovati nižje in s tem varnejše pležuhe. Današnji tekmovalni pležuhi imajo za osnovo smučko, še zlasti carving smučka precej poenostavi upravljanje pležuha. Tudi oblazinjeno sedišče pomeni dodano vrednost, predvsem pa udobnejšo vožnjo. Opazovalcu se zdi spust s hitrim pležuhom izziv. Kljub dokaj nizkemu težišču je spuščanje po strminah precej nevarno, zaradi česar si poleg čelade in rokavic nekateri nadenejo tudi ščitnike.

¹² Karin Gradišnik: *Pležuh v Selnici ob Dravi: seminar*. Sv. Duh na Ostrem Vrh: [K. Gradišnik], 2018, 18.

Novější tip pležuha, ki ima za osnovo smučko in oblazinjen sedež, kar pripomore k udobju in varnosti (foto: Barbara Sosič, 2022).

Tekmovanja s pležuhi spodbujajo njihovo uporabo in razvoj novih modelov

Domačini se še spomnijo, kako so s pležuhi v zgodnjih sedemdesetih letih tekmovali na športnih dnevih osnovne šole Selnica ob Dravi. V lokalnem časopisu občine Hoče - Slivnica (z naslovom Utrinki) beremo, da je bilo leta 1959 organizirano tekmovanje na čas s poki oziroma pležuhi na Hočkem Pohorju. To naj bi bilo prvo tekmovanje s pležuhi na čas.¹³ Isto zapiše v svoji diplomski nalogi tudi Nataša Kraner, in sicer, da: »med znanejše prireditve v občini Hoče - Slivnica spada tudi Rečki pok. V Reki pod Pohorjem je ‚pok‘ ali pležuh doma že dolga leta. Leta 1959 so organizirali tekmovanje v vožnji s ‚poki‘, ki je potekalo od Kaple do Rečnika. To je bila prva tekma s ‚poki‘, ko so domačini organizatorji prvič merili čas in na koncu razglasili zmagovalca. Organizacija dogodka tudi danes združuje številne ljudi. Večina dela, kot je pripravljanje proge in druge organizacijske oblike, so opravljene prostovoljno. Rečani si želijo ohraniti to tradicijo in jo nadaljevati. Domačinom je pomembno, da to tradicijo ohranijo, saj je del njihove preteklosti in del kulturne dediščine«. ¹⁴

Na popularnosti in razširjenosti je pležuh začel znova pridobivati v Selnici in krajih nad njo v devetdesetih letih. Zanimanje zanj so spodbudila tekmovanja, potem ko je nekaj zanesenjakov iz Selnice ob Dravi začelo prirejati z njimi skupinske vožnje. Med temi je bil tudi naš intervjuvanec Janez (Jani) Dolinšek. Prvi uradni spust s pležuhi, tekmovanje na čas, so izvedli januarja 1994 na smučišču Sv. Duh na Ostrem Vrhu. Tekme se je udeležilo 12 tekmovalcev, spremljalo pa jo je veliko navdušenih gledalcev. Z leti je spust s pležuhi postal zelo priljubljen, tako med tekmovalci kot obiskovalci prireditve. Organizatorji in nastopajoči so poskrbeli, da so ob tekmovanju na čas vzbujali zanimanje tudi s »starodobno« vožnjo s pležuhi in z razkazovanjem unikatnih pležuhov.

Zaradi pomanjkanja snega na idiličnem smučišču Sv. Duh na Ostrem Vrhu so morali prireditelji čez nekaj let prireditve, ki je povezovala ljudsko izročilo s turizmom in aktivnim preživljanjem prostega časa, preseliti na Snežni stadion pod Mariborsko

¹³ Veronika Tonejc: Pok je doma prav na Pohorju. *Hoče Slivnica* 2015, 15 (3): 13.

¹⁴ Nataša Kraner: *Turizem V občini Hoče Slivnica: diplomsko delo*. Maribor : [N. Kraner], 2013, 69.

Pohorje, kar se je izkazalo za dobro potezo. Da je prireditev, imenovana *Spust s pležuhi in srečanje starodobnih prevoznih sredstev na snegu* zmeraj dobro obiskana ter zanimiva etnološka in zabavna prireditev, pove dejstvo, da se je udeležuje okoli sto tekmovalcev in več kot tisoč gledalcev. Spust s pležuhi nima več poudarka na hitrosti, kot je bilo sprva, pač pa zabavi, humorju, druženju in predstavljanju te lokalne posebnosti.¹⁵

Medtem ko so nekoč fantje s pležuhi priredili pravo pošolsko zabavo, se ti danes vključujejo na dirke na Urbanu nad Kamnico, v Ribnici na Pohorju, na Preseku v Lovrencu na Pohorju, najbolj pa so obiskane na Mariborskem Pohorju, kjer se jih udeležuje tudi več kot 120 tekmovalcev. Največjo neuradno hitrost so zabeležili na nočni smuki s Pohorja, in sicer 117 kilometrov na uro.

174

Tekme na čas so tako čedalje bolj popularne, a so jih *Selniški pežuharji* prepustili drugim športnim društvom. So vsako leto bolje organizirane, postavljena so pravila tako glede tehničnih zahtev za pležuhe kot glede tekmovanja samega. Prav hitrostna tekmovanja s pležuhi so spodbudila razvoj novih modelov prav za te namene. Inženir lesarstva Alen Lep (r. 1995) iz Selnice ob Dravi, ki je na temo pležuha tudi diplomiral,¹⁶ pojasnjuje v intervjuju za spletno objavo na Mariborinfo.com, da se je zaradi želje po doseganju večjih hitrosti pležuh nekoliko spremenil. Na prvotnem namreč sedalo ni imelo naklona, zaradi česar je bila vožnja težja, prav tako pa tudi ne dvojne smučke, zaradi česar je bil manj vzdržljiv. Sam se spominja, da mu je prvega izdelal dedek, po vzoru tistega pa se je izdelave svojega lotil leta 2012.¹⁷

V času študija je pričel razmišljati o lastni blagovni znamki z imenom Pležuh Selniški. Ob tem si je zamislil tudi različne modele: od preprostih, ki jih mora kupec še z barvanjem ali oblažinjenjem dokončati sam, do takšnih, že izpopolnjenih. Alen Lep danes trži kar sedem različnih modelov.¹⁸

Mladi inženir Samo Fras je na Fakulteti za strojništvo leta 2021 v svoji diplomski nalogi predstavil model inovativnega vzmetenega in zložljivega pležuha, ki je primeren za pohodnike in ljudi, ki se radi rekreirajo na snegu.¹⁹ Na spletni strani²⁰ so na voljo tudi pležuhi z amortizerjem. Prodajajo jih pod imenom SKI-POK in pod vsemi sinonimi, kot so pležuh, pok, drdlec, skibock in klumperl, stran pa je dvojezična, saj cilja tudi na nemško govoreči trg. Na podoben način svoje pležuhe prodajajo tudi drugi izdelovalci, npr. pod blagovno znamko dadoplezuh.

¹⁵ <<https://www.plezuh.com/>> [5. 3. 2022]

¹⁶ Alen Lep: *Poslovni načrt proizvodnje selniških pležuhov v podjetju Mizarstvo Lep d. o. o. : diplomsko delo : višješolski strokovni študij*. Maribor: [A. Lep], 2018.

¹⁷ Barbara Mastnak: *S snežnim hibridom po pohorskih strminah kot nekoč*. <<https://mariborinfo.com/novica/lokalno/foto-in-video-s-sneznim-hibridom-po-pohorskih-strminah-kot-nekoc/189117>> [5. 3. 2022].

¹⁸ Ibid.

¹⁹ Samo Fras: *Razvoj in modernizacija izdelka z metodo vrednostne analize : diplomsko delo*. Maribor : [S. Fras], 2021, 1. <<https://dk.um.si/IzpisGradiva.php?lang=slv&id=80225>> [5. 3. 2022]

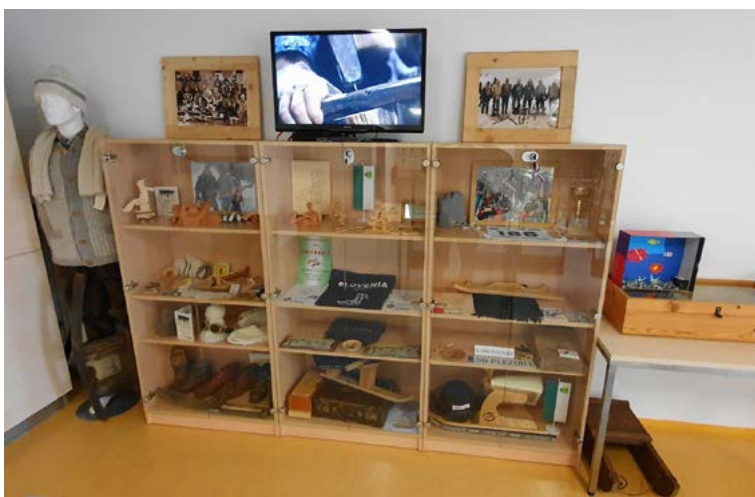
²⁰ <<http://ski-pok.weebly.com/>> [5. 3. 2022]

Zbirka *Selniški pležuh* in popularizacija smučanja s pležuhom po starem

Poleg organizacije tekmovanj so v okviru neformalnega združenja *Selniški pležuharji* kmalu začeli razmišljati, da bi bilo potrebno poskrbeti tudi za zbiranje starih pležuhov in jih prikazovati kot značilnost teh krajev oziroma kot svojstveno kulturno dediščino tega območja. Tako so leta 2001 ustanovili Društvo za ohranjanje ljudskega izročila Country Club Selnica ob Dravi.

Prostor, kjer v obliki zbirke predstavljajo svojo sedanjo dejavnost in preteklost selniškega pležuharjenja, so našli v Centru šolskih in občolskih dejavnosti Škorpiljon na Velikem Boču, kjer šolarjem, ki v zimskem času obiščejo Center, omogočajo tudi spuste s pležuhi.

175

Zbirka *Selniški pležuh* v ČŠOD na Velikem Boču (foto: Barbara Sosič, 2022)

Leta 2014 osnovana etnološka zbirka *Selniški pležuh* je postavljena v eni od učilnic. Na ogled so različni razvojni tipi pležuhov: od prvih, ki so bili narejeni iz dog odsluženih sodov, do takih, ki imajo za osnovo krivljeno desko ali odrabljeno smučko. Napredek je prinesel tudi pležuh, ki ima smučno površino iz vezane plošče, na njeno spodnjo ploskev pa so pritrjeni različni moderni materiali, kot je na primer pleksisteklo, s čimer se močno pospeši spust. Zbirko, katere lastnik je Country Club Selnica ob Dravi, je v letu 2009 evidentiral Pokrajinski muzej Maribor. Popis 30 predmetov pa sta opravila Oskar Habjanič in Vesna Koprivnik.²¹ V zbirki je poleg pležuhov tudi oprema pležuharjev, pokali, medalje, fotografije in drugo gradivo, povezano s pležuhi.

V zadnjih letih se člani etnološke sekcije *Selniški pležuharji* za spust oblečejo v pletene puloverje in jope, kape in gamaše ter hlače „po starem“, obujejo si starinske gozjarje. Volnena oblačila so izdelali s pomočjo domačega podjetja Soven v Selnici ob Dravi, ki predeluje ovčjo volno. Tako opravljeni se udeležujejo srečanj starodobnega in

²¹ Zbirka *Selniški pležuh*, Evidenčna številka zbirke RT 2009-4, Pokrajinski muzej Maribor.

nostalgičnega smučanja po Sloveniji in v alpskih državah, kot so Avstrija, Italija, Švica, Nemčija in Francija, pa tudi drugih smučarskih srečanj in tekmovanj, nastopijo pa tudi kot atrakcija pred začetkom smučarskih tekem. To čutijo kot svoje poslanstvo, obenem pa so ponosni, da prihajajo iz krajev s tako zanimivo tradicijo.

Povzemimo z zaključki etnologinje in kulturne antropologinje, domačinke Karin Gradišnik, ki razmišlja, da se občina Selnica s pležuhom sicer res uspešno predstavlja na raznih prireditvah, socialnih omrežjih, časopisnih člankih in z etnološko zbirko, vendar je za to zaslužno predvsem Društvo za ohranjanje kulturne dediščine Country Club Selnica ob Dravi, ki mu pležuh predstavlja glavno poslanstvo, in v zadnjih letih tudi blagovna znamka Pležuh Selniški. Meni, da je identificiranje s pležuhom v Selnici in okoliških krajih prišlo naknadno in da ga je spodbudila prav načrtna akcija Društva za ohranjanje ljudskega izročila Country Club Selnica ob Dravi od devetdesetih let prejšnjega stoletja dalje.²² Predvidevamo lahko, da je takrat občina spoznala potencial pležuha in ga ozavestila kot svojo posebnost. Poudarja tudi, da se s pležuhom identificirajo v prvi vrsti ljudje, ki so z njim odraščali ali jih izdelujejo, ob tem gre tako za posameznike kot skupine prebivalcev Selnice ob Dravi ali krajev na Pohorju ali pod Pohorjem.